

2.2.6. Administration

Administrationen af garantiordningen bør – i lighed med tilsvarende ordninger på Landbrugsministeriets område – varetages af Hypotekbanken.

Det må i bekendtgørelsen efter forudgående forhandlinger med pengeinstitutterne fastsættes, hvorledes bevillingsgangen nærmere tilrettelægges. Det kan tilføjes, at det i forbindelse med høsttabsordningen blev overvejet at lade pengeinstitutterne yde lån med statsgaranti, hvis visse kriterier var opfyldt. Dette fandt Folketinget imidlertid ikke ville være en betryggende praksis. Det må derfor – set i lyset af den involverede tabsrisiko ved lån til fiskerierhvevet – forudsættes, at statsgarantier bevilges af Hypotekbanken efter ansøgning og konkret bedømmelse.

Herunder må også tages stilling til de problemer, der vedrører tillægsbelåningen som følge af, at nye lån vil få sikkerhed efter de nuværende fiskeribanklån. Såfremt den eksisterende lånebeholdning afvikles som finansforvaltning, skal der af finansministeren godkendes retningslinjer for eventuel rykning for nye, ikke-statsgaranterede lån.

Det skønnes, at administrationen af garantiordningen i Hypotekbanken vil beløbe sig til årlige driftsudgifter på 0,5 mill. kr. Hertil kommer formentlig engangsudgifter ved ordningens etablering.

2.2.7. Ordningens ikrafttræden og EF-hensyn

Garantiordningen skønnes tidligst at kunne træde i kraft pr. 1. januar 1991, henset til at et lovforslag herom først vil kunne fremsættes af fiskeriministeren i oktober måned 1990.

Ordningen vil skulle anmeldes til EF-Kommissionen i henhold til EF's statsstøtteregler.

Der har hidtil ved vurderingen af statens engagement i Fiskeribanken i forhold til statsstøttereglerne været lagt til grund, at banken ikke påførte staten tab. En garantiordning eller videreførelse af Fiskeribanken med subsidiering vil derfor kunne give vanskeligheder i forhold til EF.

Til sammenligning kan oplyses, at EF-Kommissionen i forbindelse med godkendelse af lov nr. 875 af 23. december 1987 om støtte og statsgaranterede lån til fiskeriet indledte traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark for iværksættelse af henstandslåneordningen med henvisning til, at der var tale om driftsstøtte, der var uforenelig med EF's statsstøtteregler.

Fra dansk side argumenteredes i besvarelsen af åbningsskrivelsen for, at der ikke var tale om konkurrenceforvridende statsstøtte med henvisning til, at der ligesom for Fiskeribankens øvrige lån var tale om lån på almindelige markedsvilkår, at lånene ikke indeholdt rentelettelser, og at refinansieringsordningen ikke indeholdt subsidielementer over for den enkelte fisker, men fungerede som en garanti over for Fiskeribanken.

Efter at have indhentet en række supplerende oplysninger også om Fiskeribankens øvrige lån, konkluderede EF-Kommissionen, at der var tale om ulovlig, konkurrenceforvridende statsstøtte. EF-Kommissionen accepterede dog, at ordningen kunne undtages fra de almindelige statsstøtteregler og traktatkrænkelsesproceduren dermed standses med henvisning til, at der var tale om en midlertidig, kortvarig ordning, at ordningen skulle ses som led i en samlet aktion, hvori tillige indgik støtte til opbygning af fiskerifartøjer med henblik på overholdelse af målsætningerne i det flerårige udviklingsprogram for den danske fiskerflåde 1987-91, og at statsgarantierne over for Fiskeribanken ikke havde været bragt i anvendelse.

På denne baggrund er det arbejdsgruppens vurdering, at en ny statsgarantiordning kun vil kunne godkendes af EF-Kommissionen, hvis der er tale om en midlertidig overgangsordning, der skal ses som led i afvikling af et statsligt engagement.

2.2.8. Tidsbegrænsning af ordningen

Det er forudsat, at garantiordningen skal være af midlertidig karakter. Arbejdsgruppen har ikke taget stilling til spørgsmålet om, hvor lang en overgangsperiode der skønnes nødvendig. Dette må overvejes bl.a. under hensyntagen til fiskerierhvervets økonomiske situation.

Samtidig må der dog bl.a. af hensyn til EF på forhånd fastsættes en overgangsperiode, inden for hvilken statens engagement gradvis skal aftrappes. Det kan i den forbindelse anføres, at der for indeksfinansieringsordningen for skibe, herunder bygning af større fiskefartøjer, blev fastsat en 3-årig aftrappingsperiode.